

Can Soler de la Torre

Santa Coloma de Cervelló

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Plaça de la Masia, 1
Emplaçament A la Colònia Güell, a tocar del recinte fabril
Alçada: 22,2

Coordenades:

Latitud: 41.36169
Longitud: 2.02963
UTM Est (X): 418838
UTM Nord (Y): 4579364

Classificació

Número de fitxa 08244 - 13
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani Modernisme Popular
Segle XVII
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Reformes al 1622, 1692, 1700 i última dècada del segle XIX-primerà dècada del segle XX.
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIN
Europea – Atributs inspire: National Monument Record – Monument
Observacions protecció: BCIN 1876-CH-EN;
Data aprovació: dl., 25/11/1991 - 12:00
Número inventari 18950 IPA
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada

Titular:

8894301DF1789F0001YG

Fitxes associades:

Torre Forés

Autoria de la fitxa

Cristina Belmonte (iPAT Serveis Culturals)

Data de registre de la fitxa:

dl., 20/05/2019 - 02:00

Descripció

Situada dins el recinte de la Colònia Güell, correspon a una gran edificació formada per un cos principal, més altres adossats al nord, est i oest. Té una capella amb advocació a la Mare de Déu dels Dolors a la banda occidental. L'edifici principal és de planta basilical amb planta baixa, primer pis i golfes, amb teulada a tres aigües feta de teules de ceràmica àrab. La façana principal està orientada a sud i a la planta baixa hi ha la porta d'accés, feta amb arc de mig punt definit per dovelles de pedra vista. A la dovella central hi ha esculpida la data 1692 i a sobre, en relleu, el que sembla un sol. Malauradament està parcialment arrasat per la construcció del balcó del primer pis, corresponent a una reforma posterior. Encara a la planta baixa i a banda i banda de la porta, hi ha hi ha finestres amb reixes de forja; la de ponent és de majors dimensions i té esculpides creus i rosetes a la llinda. A la planta pis, sobre de la porta i de cadascuna de les dues finestres, hi ha tres balcons amb brancals i llinda de pedra amb inscripcions. A cada costat dels balcons laterals hi ha una galeria d'arcs de mig punt. Pel que es refereix a les inscripcions a la llinda del balcó central, es llegeix Iesus Maria i Antoni Solé, separats ambdós noms per un monograma IHS. A la finestra oest hi ha la data 1700 i una orla amb el monograma IHS, i a la finestra est s'hi llegeix 1622 i un motiu escultòric amb el monograma IHS. Per últim, damunt del balcó central trobem les golfes, on hi ha un conjunt de cinc finestres d'arc de mig punt que arrenquen d'una imposta correguda que les recull totes. Encara a la façana principal, hi ha més elements d'interès. A llevant, sota la finestra hi ha una petita pica de pedra arenisca encastada, a sobre un bloc de pedra que suportava un broc i la data 1778, al damunt del qual hi ha unes lletres il·legibles. A ponent de la porta principal, hi ha un banc corregut d'obra amb sòcols amb rajoles esmaltades de cartabó en verd i blanc. La porta principal té una doble porta de ferro forjat, de mitjana alçada, que servia per tancar l'accés quan el porticó gran de fusta estava obert. Per últim, també a la façana principal, entre els balcons del primer pis hi ha les restes de dos rellotges de sol bessons. També destaquen els acabats de les xemeneies de l'edifici principal, amb ornamentacions clarament modernistes. El cos principal té adossat a nord un altre edifici, amb planta baixa i dues plantes pis amb la façana al parc urbà de la colònia. A la planta baixa, les obertures són petites i sense ornamentació. A la planta pis destaca un balcó central recolzat sobre mènsules metàl·liques amb una obertura amb arc rebaixat amb una gran vidriera. Tant a llevant com a ponent d'aquest, hi ha un balcó i una finestra amb les obertures protegides amb guardapols. A la planta superior hi ha petites obertures sota el ràfec de la coberta. La façana lateral de llevant està oberta amb sis finestres d'arc de mig punt que corresponen a una de les galeries de la planta pis. La galeria de ponent està tancada per la façana lateral, ja que hi ha adossat un cos annex. El forjat de fusta que cobreix la sala de la galeria es troba en força bones condicions. Formant un angle recte al sector de ponent de la masia, hi ha una capella amb advocació a la Mare de Déu dels Dolors amb la coberta a dues aigües. Té un accés des de la Plaça de la Masia, a través d'una porta rectangular definida de carreus i llinda de pedra. Per sobre hi ha un òcul que respecta l'eix central de la façana que està coronada per una cornisa corbada i té una espadanya al costat oest. En angle amb la capella hi ha les instal·lacions i magatzems amb una cisterna seca on hi ha una escultura de pedra en forma de sol anomenada "El Soley", que sembla un vell rellotge de sol, però el seu emplaçament actual es a l'ombra.

Observacions:

Part de la decoració interior de la planta noble podria atribuir-se a Francesc Berenguer i Mestres. Entre les edificacions vinculades a la finca, també hi ha una antiga mina d'aigua que va paral·lela al camí de

Història

En origen la construcció devia ser una torre defensiva, de fet el 1444 apareix com a Torre Burguesa, i durant quatre segles fou propietat de la família Soler. Segons es desprèn de la llinda de la finestra est del pis a la façana principal, el 1622 Antoni Soler de la Torre hi va emprendre la primera gran reforma, per convertir-la, segurament, en una masia de tres crugies, amb una planta similar a la que ens ha arribat avui. Per tant és versemblant pensar que la construcció original tingués una gran entrada al cos central, celler, estable i cuina als baixos, la sala damunt de l'entrada, que distribuïa les cambres disposades a banda i banda, i les golfes al capdamunt. Antoni Soler va ser un dels capitosts de la revolta pagesa anomenada dels Barretines (1687-1689) i, a causa de la seva rebel·lia, va ser assassinat el 2 de desembre de 1689, i es va manar enderrocar Can Soler i tirar sal a les seves terres. El seu fill Antoni i el seu gendre, Joan Roure, van recuperar l'edifici per gràcia especial del Rei. Les inscripcions de la clau del portal adovellat "1692" i de la llinda del balcó de la banda oest de la façana principal "1700" remeten a l'època en la qual van viure aquests dos propietaris. Després de l'ordre d'aterrament, la casa es va reconstruir o refer, i possiblement les llindes amb les creus i rosetes, que són de caràcter medieval, devien ser reaprofitades i pertanyien a l'antiga torre. A partir d'aquell moment, la masia es va convertir en una de les més pròsperes de la comarca. Segurament al segle XVIII i coincidint amb l'ascensió econòmica de la família ja s'havia bastit la capella dedicada a la Mare de Déu dels Dolors. En la dècada de 1740 la família havia deixat les terres en mans de masovers per residir a Sant Boi i després, cap a l'any 1826, es va instal·lar a Barcelona. A mitjan segle XIX els Soler van començar a contreure deutes i, el 1860, després de la mort de Baldiri Soler de la Torre i Ubach, el seu germà petit, Joan, va vendre la finca a l'industrial Joan Güell i Ferrer, quan era la més extensa del terme de Sant Boi de Llobregat. L'any 1890, el fill de Joan Güell, Eusebi Güell, va començar la construcció de la Colònia Güell en els terrenys de Can Soler, que va quedar envoltada per la fàbrica tèxtil al sud i per les cases dels treballadors a nord-oest. Poc després, Güell va encarregar la reforma de l'interior de la casa a Francesc Berenguer i Mestres, col·laborador d'Antoni Gaudí, per tal d'hostatjar a la família durant les seves estades ocasionals. Va aixecar arcs parabòlics, com el que dóna accés a la capella des de la masia, va modernitzar el lavabo i la cuina, i dotà algunes cambres del pis amb llar de foc. També va renovar el menjador amb armaris de fusta, una llar de foc i aplicacions de fusta i ferro al sostre, del centre del qual penja una làmpada de ferro i vidre, el disseny de la qual alguns estudiosos atribueixen a Gaudí. Aleshores, la vella capella dels Dolors va servir d'església als treballadors de la colònia, fins que no es va obrir al culte el temple projectat per Gaudí, dedicat al Sagrat Cor el 1915. El 1892, Güell va aconseguir segregar la finca, que aleshores ja constava dins el terme municipal de Santa Coloma de Cervelló, de la jurisdicció parroquial de Sant Boi i unir-la a la de Santa Coloma. Durant la Guerra Civil Espanyola, Can Soler va ser utilitzada com a seu de l'Ajuntament. En la dècada de 1960, els Güell van vendre's la masia a Teresa Farré i Pedret, i el 1998 la van comprar Fèlix Sánchez i Janin Vacassy.

Bibliografia

AA.DD (2011) Inventari de Masies i elements singulars del municipi de Santa Coloma de Cervelló. Memòria. SPAL. Diputació de Barcelona PADRÓ I MARGÓ, Josep; CASALS COLL, Josep (2002) La colònia Güell. Indústria, arquitectura i societat. Angle editorial. <https://www.santacolomadecervello.cat/el-municipi/turisme-i-patrimoni/41-patrimoni-cultural/can-soler-de-la-torre.html>

